

Јелица
Грегановић

СвиТац СвеТоЗар

Илустровала
Марина Веселиновић

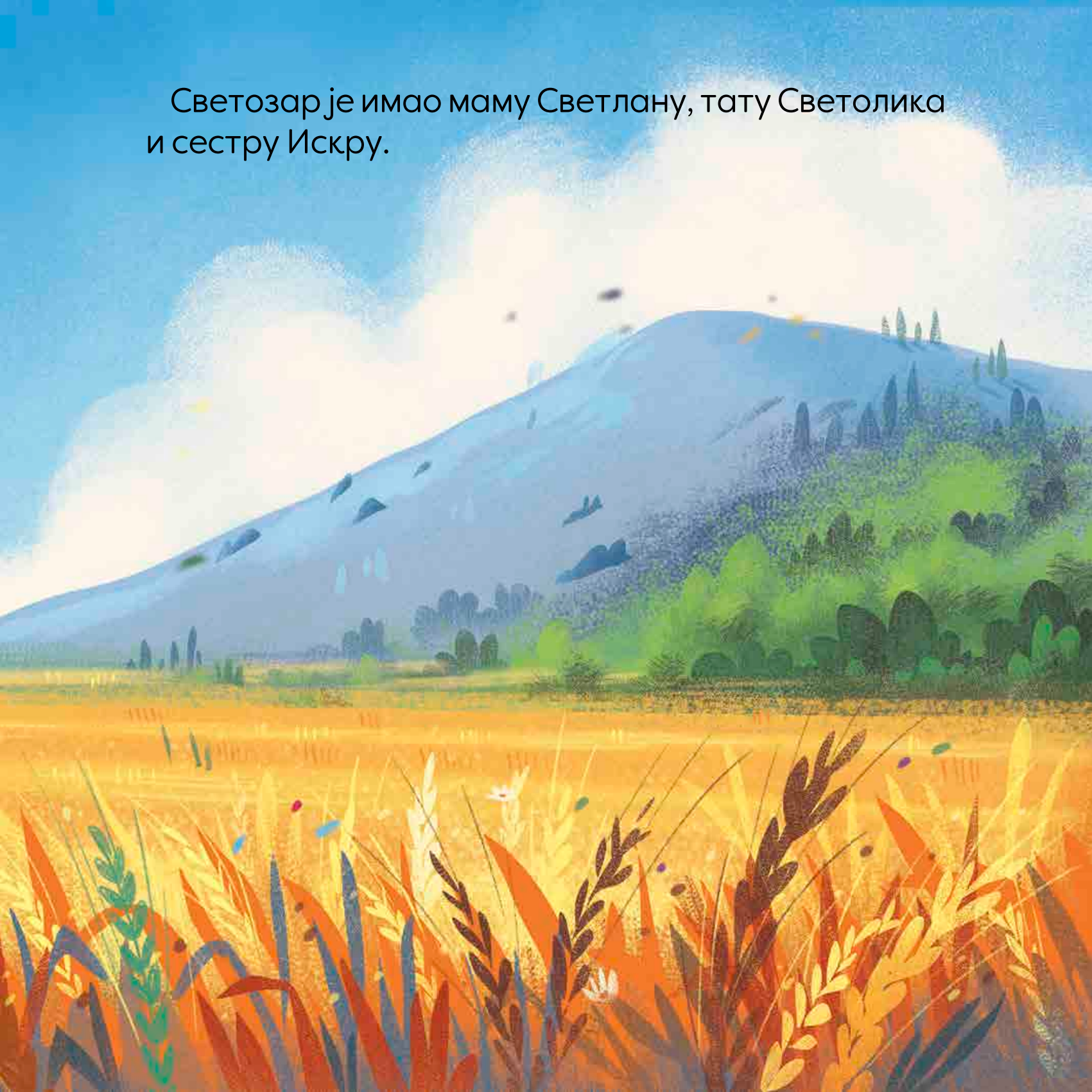

мала лагуна

Једном давно, на рубу једне шуме, тамо где расте
жито, живео је Свитац Светозар.

Светозар је имао маму Светлану, тату Светолика
и сестру Искру.

Свако вече та породица свитаца летела је и светлела, заједно са осталим свицима, изнад поља жита и испод звезда. Звезде су им трептале са неба.

Само Свитац Светозар није хтео да лети. Седео је у мраку, на зрелом житном класу, **ЉУТ, ЉУТ, ЉУТ.** Мама Светлана је бринула због њега и често га је питала:

– Зашто седиш у мраку? Ти си свитац, треба да светлиш, треба да летиш.

– Нећу да летим, нећу да светлим – одговарао је
Светозар – **ЉУТ САМ, ЉУТ, ЉУТ!**

– Зашто си љут? – питала је мама.

– Зато што ми светли дупе! – љутито је викнуо Сви-
тац Светозар.

– Ију! Срам те било, не каже се дупе, него гуза –
рекла је мама Светлана.

